

Állatélet erdeinkben X.

(Erdészeti és Gazdászati Lapok, 1866. december)

Az Erdészeti és Gazdászati Lapok 1866. évfolyamában cikksorozat jelent meg, „Állatélet erdeinkben” címmel. Az egykori megfigyelések számíthatnak a ma olvasójának érdeklődésére is.

Az év utolsó hónapjában, decemberben majdnem teljes nyugalom áll be az állatvilágban.

Már a múlt hónap elragadta tőlünk a késedelmező vándormadarakat mind, most még a vöcsök is bucsút vesz tőlünk, mihelyt az első tartós fagy bekövetkezik. A jóval előre gondoskodó természet azon gyermekeit, kik nálunk maradván, és jelen mostoha körülmények közt elegendő táplálékra nem akadnának (marmotta, hörcsög, pele, szárnyas egerek sat.) mély álomba burkolá, és ha a múlt hónap szép napjaiban egyeket még azzal láthattunk elfoglalva, hogy lakjukat szalmával, füvei stb. kikárpítózák, e hónapban már ilyféle munkáknak vége, mindnyájan már védve vannak a zordon idő, a ravasz ellenség ellen; legfeljebb csak az álhitű ember zavarja fel némelyek nyugalomát, mint az péld. Kárpátainkban a marmottával történik. E szegény ártatlan állatot a föld mélységéből ásta ki a kárpáti lakos, mert zsírját minden betegség ellen használható, általános gyógyszernek hi-

szi. S így történt, hogy Kárpátaink e gyönyörű disze, a marmotta majdnem végképen ki lett irtva. Jelenleg Kárpátainkban alig létezik már nyolc marmotta család s mégis mázsányi marmotta zsír kél el egy év alatt. A szegény együgyű kárpáti lakos nem tudja, hogy a csalfa kuruzsoló marmottazsír-kereskedők neki tudja Isten minő mindenféle elromlott zsirokat marmottazsír helyett, drága pénzen eladogálnak. Egyrészt tehát ezen emberségi szempontból, másrészt pedig a tudomány és hazai fauna érdekében kötelességünk a marmották pusztítását akadályozni; mire tehát e lap tisztelt olvasóit ezennel ünnepélyesen föl is kérem. Az állatvilág legnagyobb része, mint már is mondottuk, nyugvásban van ugyan; de azért még vannak egyesek, kik az életmunkásság tetőpontját e hónapban érik el; november végén és december elején párzik a vaddisznó; a madarak közt pedig a keresztcsőr. A nőstény vaddisznók és a sertés legénység, a fiatal kanok egész éven át együtt járnak csoportosan, míg az öreg kanok magános életet élnek. November végével azonban az öregek csatlakoznak a csoportokhoz és a fiatal hímeket elűzve, maguk igyekeznek a donnák kegyeit megnyerni. A vadkan szerelmi vallomása igen furcsa ugyan, folytono-

san és mint egy vadkanhoz illő, nem igen gyöngéden döfi szeretőit orrával, ki azonban ezen érzékeny szerelmeskedést korántsem veszi roszt néven, sőt szeretője gyöngédségének még érzékenyebb jelét is kedvesen tűri. A párzásnál t. i. a kan az elragadtatás perczében fogait erősen kedvese nyakába bocsátja. Két egy célra törekvő vadkan közt, a természet általános törvénye szerint, harcra kerül a dolog, mely azonban a harcoló felekre nézve soha veszélylyel összekötte nincsen. A vaddisznó életéről még sok érdekest mondhatnánk, de kis keretünkben maradván, térjünk most a keresztcsőrhöz, mely az év akár mely hónapjában fészkel, még ha a hó az ágakat is belepi és az erdőben minden élet elnémult.

Nem bánja ő a zord időt; keblében örökös tavasz él, és bő tápláléka levén, mesterséges fészket a hóvirágok közé építi. Valódi hazája úgy szólván nincsen, tápláléka miatt ugyan csakis a fenyvesekben tartózkodhatik, de azért megjelenése valamely vidéken semmi szabályhoz kötve nincsen. Ő a cigány a madarak közt. Egyszerre csak megjelen valamely vidéken, rögtön otthonosan találja magát, fészkel is, de egyszerre ismét csak eltűnik. Életmódját tekintve, erdeink kajdácának mondható, barátságos viselete miatt a hegyi lakosok általános kedvencze, de még a mese is sokat tud róla mondani.

Kriesch

http://erdeszetilapok.oszk.hu/00375/pdf/00375_571-573.pdf

HASZNÁLJA TAGSÁGI KÁRTYÁJÁT!

Az Országos Erdészeti Egyesületben fennálló tagságot 2012-től tagsági kártya igazolja. Az OEE-kártya tulajdonosa egyre több kedvezményt vehet igénybe a különböző vásárlási lehetőségektől kezdve a vadászházi szállásokig. Az aktuálisan elérhető kedvezmények listája a www.oee.hu oldalon olvasható, évente egy alkalommal az Erdészeti Lapok is közli.

Az Egyesület vezetése a kártya használatára biztat minden egyesületi tagot! A kedvezményrendszer igazi értékét, minél szélesebb körű elfogadottságát a rendszeres kártyahasználat alapozza meg.

A kártya névre szóló, sorszámmal és vonalkóddal ellátott, az Egyesület titkársága évente érvényesíti. A 2012-ben kiosztott kártyák érvényessége 2013. február 28-ig tartott. A 2013-ra szóló érvényesítő matricákat azon tagok kapják meg a helyi csoportokon keresztül, akik teljesítették az adott évre vonatkozó tagdíjfizetési kötelezettségüket.

A kedvezményrendszerrel és a tagsági kártyával kapcsolatos bármely kérdésben felvilágosítás kérhető az Egyesület titkárságán (titkarsag@oee.hu, 06 1 201 6293) vagy a helyi csoport titkároknál.

Partnereink:

